

DIRECTOR:
Dr. ALEXANDRU RUSU

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TARNAVA MICĂ

INSERATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: :: învoială. :: ::

Unitatea

REDACTOR RĂSPUNZĂTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Numărul 4 Lei

Foaie bisericească-politică. — Apare în fiecare Sâmbătă.

Ca la Lourdes

— In jurul unei fântâni „miraculoase”. —

Ziarul „Universul” din București publică mai nou o serie de rapoarte ale corespondentului său G. Lungulescu, prin cari se vestește lumii că, la Smeeni, în apropierea orașului Buzău, s'ar fi ivit o fântână miraculoasă, la care credincioșii aleargă din mari depărtări pentru a se vindeca de boalele lor.

Prefectul județului, d. Remus Nestor, și căpitanul de jandarmi Mateescu sunt în păr. Fântâna care se găsește la loc deschis, în mijlocul hotarului dintre comunele Maxenu și Smeeni, servea înainte de adăpătoare pentru vite. Azi e curățită de mocirla ce-o împrejmuia. „Din inițiativa prefecturii — spune corespondentul — s'au făcut acum ghizduri în jurul fântânii și s'au început lucrările pentru transformarea câmpului într'un adevărat loc de pelerinaj”. „Voi pava locul — spune prefectul — pe o întindere de câteva zeci de metri... și am hotărît să ridicăm în apropiere un pavilion în stil românesc, ... unde să se adăpostească bolnavii și să vegheze un serviciu medical de asistență și constatare, cum este la Lourdes...”

Cum vedem, nu e glumă! Smeeni de lângă Buzău sunt pe calea cea mai bună de a se preface într'un adevărat „Lourdes” românesc și aceasta grație calităților de bun administrator ale prefectului R. Nestor, și, mai ales, grație „confirmărilor oficiale” a vindecărilor, datorite lui căpitan Mateescu.

Numărul dela 2 Septembrie c. al „Universului” ne și prezintă, în forma unui raport al numitului căpitan de jandarmi către prefectura județană, următoarele 5 cazuri de vindecări: 1. Un tânăr de 25 ani, care de 20 ani și-a pierdut vederea, și care a umblat zadarnic la specialiști în Paris, și-a recâștigat vedere după 3 spălături. 2. O fată bolnavă de epilepsie, având zilnic 3—4 accese, a scăpat de boală după mai multe băi. 3. Un paralizat de 7 ani, după 3 spălături a început să vorbească și să umble. 4. Un călugăr, căruia îi tremurau mâinile și picioarele, după prima baie a plecat complet sănătos. 5. După 2 spălături, acum vede bine un tânăr, care de mic copil vedea ca prin sită.

În fața acestor constatări și „confirmări oficiale”, afișate cu tot aparatul tehnic al celei mai răspândite gazete din capitală, nu e nici o mirare, dacă mulțimile adunate „dau câmpului monoton aspectul unui iarmaroc” și dacă în zilele de pelerinaj... „autobusele fac minunate treburi cu transportul credincioșilor”. —

Încetând aceste amănunte, referitoare la fântâna miraculoasă, fiindcă constatăm, că Lourdes-ul catolicismului s'a început puțin altfel și de aceea n'avem nici o nădejde, că Smeeni ortodoxiei noastre române ar putea ajunge vreodată „un Lourdes românesc”.

O strângere a rândurilor

In atenția profesorilor de religie din întreaga provincia noastră bisericească

de CORNEL B. ANDREA

profesor de religie la liceul „Mihai Viteazul.”

De mult am părerea, că noi profesorii de religie trebuie să ne solidarizăm, organizându-ne. N'am luat însă cuvântul în public, fiindcă mă temeam, să nu devin iar „glasul celui ce strigă în pustie”, cum am pățit-o, când, încă în era maghiară, am cerut organizarea preoției.

Articolul „Spre laicizare” din nrul 27 al „Unirii”, semnat A. C. Albinus, dovedește însă, că și alți colegi simțesc necesitatea solidarizării noastre și deci, cu bună nădejde în rezultatul dorit, îmi permit a sprijini planul confratelui Albinus, nu numai în legătură cu societatea „Sf. Unire”, ci chiar în sensul notei redacției „Unirii”, adică: *independent* de aceasta și de oricare altă societate.

Dacă — în afară de considerațiile sulate de dl Albinus în articolul său — mă gândesc la greutățile, cărora a trebuit și trebuie să facem față: la reputația scăzută a studiului religiei și a importanței catehizării înaintea direcțiilor școlilor și a corpurilor profesionale, la greutățile ce le pune „biserica dominantă” în calea validității drepturilor bisericii noastre la școlile de stat, la slăbiciunea de inger a unor învățători și profesori gr. catolici — chiar și preoți hirotoniți —, la chestiunea manualelor de religie, și mai ales la faptul, că ministerul instrucțiunii publice tinde tot mai mult, ca numirile noastre, definitivarea noastră, disciplinarea profesorilor de religie, să le facă fără concursul Arhierilor și Consistoarelor noastre, cred, că toți vom simți necesitatea organizării, purcând cât mai fără întârziere la împlinirea ei.

Câte proteste a trebuit să adresăm inspectoratelor regionale și ministerului, unele prin Consistoarele noastre, altele sporadic, prin direcțiunile școlilor, pentru a nu fi scurtați în drepturile noastre! De câteori se face reforma învățământului secundar — și Doamne de multeori se face la noi în România — învățământul religiei tot deatâteaori este scurtat. Congresul ultim al profesorilor secundari a decretat — de nobis, sine nobis — și a scris în memoriul adresat ministerului, că chiar și după planul ministerial, abia corectat la insistența unui episcop din Regat, „e prea multă religie” proiectată în noul plan de învățământ. E nevoie totdeauna de intervenția specială a Arhierilor noștri, pentru revenirea la normal. Și totuși elevii *particulari* din cl. VII și VIII nu mai sunt supuși azi, nici chiar la noi în Ardeal, la examen din religie.

Când e vorba apoi de salarizarea profesorilor, pe noi profesorii de religie totdeauna ne scurtează, ori încearcă să ne scurteze, cu

câte 20—30% din salariul normal. Ansamblele de desen, muzică și gimnastică se plătesc, pentru orele noastre de exortăție nu se găsesc însă bani. Definitivarea noastră o refuză Ministerul, pe motivul, că nu facem instrucția după planul editat de dânsul pentru biserica ortodoxă. Și tendința „spre laicizarea” noastră chiar și în unele cercuri bisericești din Regatul vechiu, nu numai în ministere și în comisiunile școlare, este tot mai stăruitoare.

Dar chiar și relația noastră cu celelalte cercuri bisericești, ori mai bine zis chestia așezării tagmei noastre în organizmul diecezelor și în cel al provinciei noastre mitropolitane, cere să ne organizăm în o corporațiune a parte. Dacă catedrele noastre de religie ar fi existat pe timpul formării diferitelor statute eparhiale și provinciale, sânt sigur că s'ar fi prevăzut și pentru corporația noastră un capitol cu drepturile și datorințele ei. Dacă însă aceasta nu s'a făcut atunci, fiindcă eram sub dominație străină, este actual și necesar să o facem azi, când titularii acestor catedre reprezentăm o frumoasă putere în biserică.

În Șematismul clerului arhidiecezan, profesorii de religie sunt amestecați între preoții aplicați în diferite funcții laice. Și cred că nu e corect, fiindcă noi suntem direct în slujbă bisericească și astfel trebuie să formăm un corp separat. La sinoadele diecesane și provinciale, noi nu suntem reprezentați. Am cerut P. Venerabilului Ordinariat, să invite și pe un reprezentant al profesorilor de religie la sinod. Mi-s'a răspuns, că nu suntem organizați și deci nu are loc reprezentarea noastră în sinod. Dela preoții din „cura animarum” nu putem aștepta să ne delege; ei delegă preoți din sinul lor. Noi prin urmare atârnam așa oarecum între cer și pământ, respirați.

Propun deci solidarizarea noastră prin organizare într'un „Corp al profesorilor de religie” după dieceze și pe întreaga provincie mitropolitană. Și rog pe confratele A. C. Albinus, să binevoiască a ne convoca pe o zi potrivită la Blaj, ori la Cluj, ca să ne constituim.

Nouă declarații asupra regimului cultelor. Un număr recent al ziarului „Viitorul” din București publică o serie de nouă declarații ale dlui Al. Lapedatu, ministrul cultelor și artelor, referitoare la regimul cultelor, de a cărui reglementare se va ocupa proxima sesiune a parlamentului.

Insistând asupra motivelor cari l-au determinat să pregătească, încă pentru o sesiune

trecută, acest proiect de lege, d. ministru arată înainte de toate, că *întreg proiectul este clădit pe principiile fixate în Constituție ale libertății și egalității depline a tuturor cultelor*. Trecând apoi la lămurirea sumară a celor 3 părți ale proiectului, arată întâiu, că „nici un cult nu va putea avea relațiuni de dependență cu vre-o autoritate ori organizație bisericească din streinătate, decât cele impuse de principiile lui dogmatice”. Eparhiile latine de Oradea și Satu-mare nu vor mai putea avea deci credincioșii de până acum din Ungaria, respectiv Cehoslovacia, precum nici cei vre-o 150,000 de credincioși romano-catolici din Bucovina nu vor mai putea fi supuși arhiepiscopului de Lemberg.

În ce privește partea a doua a legii, raporturile cultelor cu statul, d. Lapedatu ține să fixeze, că principiul de bază este egala protecțiune. „Nu se face, spune dsa, deosebire între un cult și altul: toate sunt puse pe picior de egalitate”. Aici se precisează și controlul și supravegherea pe care statul în mod firesc le are asupra tuturor cultelor. Tot aici se vor înlătura, spune d. ministru, și „anormaliile intolerabile” cari sunt acum în *jurul ordenelor și congregațiilor religioase*. Acestea își vor putea păstra anume „actualele case și mânăstiri, dar vor trebui să se reorganizeze: să nu mai aibă provinciali în streinătate, și să nu aibă decât membri cari să fie cetățeni români.

A treia parte a proiectului privește relațiile dintre culte, urmărind, spune d. Lapedatu, soluționarea următoarelor 3 probleme: *„Trezerile dela un cult la altul, soarta pe care o au averile comunităților în cazul când o parte a membrilor trece la alt cult și, în sfârșit, religiunea copiilor”*. Fără a mai da apoi vre-un amănunt, d. ministru afirmă din nou, că „legea a ținut seama de toate dezideratele exprimate de reprezentanții autorizați ai cultelor”, și că dsa păstrează convingerea că ea va mulțumi pe toată lumea.

Nici acum n'avem deci nici o lămurire asupra dispozițiilor deosebit de importante referitoare la partea a treia a proiectului, pe cari — dacă în adevăr au darul „să mul-

țimească pe toată lumea”, fiindcă țin seama de „toate dezideratele reprezentanților autorizați ai cultelor” — *nu înțelegem de ce ar trebui să le mai țină ascunse*. Cerem deci dlui Lapedatu să binevoiască a ne orienta mai în detalii și asupra acestor dispoziții ale proiectului său, pentruca să putem alunga, cu o zi mai curând, nedumeririle pe cari, cu toate asigurările contrare, le mai păstrăm privitor la această parte a legii ce ni-se pregătește.

Iar dacă nu o va face, să ne dea voie să credem, că are motive de-a nu fi prea optimist în punctul, că „va putea mulțumi pe toată lumea”.

Iarăși chestia Concordatului. Întăiu mai cu sfială, iar mai nou cu toată hotărârea, gazetele afirmă — și d. ministru Lapedatu n'a desmîștit-o —, că Concordatul român cu sf. Scaun al Romei ar fi fost semnat încă la 10 Maiu 1927, cu ocaziunea petrecerii dlui V. Goldiș la Roma.

Privitor la amănuntele acestui pact menit a regula raporturile față de stat ale cultului catolic, se păstrează, în chip firesc, cel mai mare secret și publicarea lor se va face numai după formalitățile ratificării, căroră are să le premeargă votarea legii referitoare la regimul general al cultelor. Cu toată această taină, ziarul „Dimineața” crede a fi putut afla — afirmative din isvor vrednic de toată credința — câteva amănunte, pe cari le publică în numărul său de ieri. Așa bunăoară afirmă, că eparhia latină de Oradea-mare se va suprima, trecând toți credincioșii ce i-au mai rămas sub ocrotirea eparhiei latine dela Satu-mare. Un alt amănunt este „comunizarea rentei în proprietățile aflătoare în posesia episcopilor și parohiilor”, despre care știe mult mai puțin decât se cunoaște din partea tuturor, în legătură cu așanumitul „patrimoniu bisericesc”, care a trecut ca un fir roșu prin toate proiectele de concordat. Mai amintește apoi dispoziția, foarte puțin probabilă, că ordinele călugărești nu ar mai putea achiziționa pe viitor nici un fel de bunuri și prevederile unui articol, în sensul căruia eparhiile nu vor mai putea deschide și conduce școli normale.

Nu putem ști ce este adevărat din toate acestea, dar un lucru pare sigur: În timpul cel mai scurt, probabil încă în acest an, concordatul va fi un fapt împlinit și dacă ortodoxia protestelor fulminante de până acum, ne se mai alarmează de geaba pe această chestiune, înseamnă c'a apucat la stăpân.

Noua lege pentru fixarea listei civile. Promulgată prin „Monitorul Oficial” dela 9 August, noua lege a listei civile are următoarele dispoziții, cari e bine să fie cunoscute și din partea cititorilor noștri:

Art. I. — Se menține lista civilă a Coroanei, inclusiv dotațiile, așa cum este fixată prin legea promulgată cu decretul No. 2.863 din 6 Iunie 1923 și modificată prin legea promulgată cu decretul No. 18 din 8 Ianuarie 1927.

Art. II. — Ținându-se seamă de sumele afectate pentru anul 1927, pe baza cursului actual al leului, lista civilă a Coroanei, inclusiv dotațiile, se repartizează în modul următor:

Casa Majestații Sale Regelui Mihaiu și Regentei (din cari 6,000.000 lei pentru cei doi Regenți, cari nu primesc dotațiune specială) lei 22 de milioane.

Majestatea Sa Regina Maria lei 20 de milioane.

Alteța Sa Regală Prințesa Elena lei 7,000.000.

Alteța Sa Regală Principele Nicolae lei 7,000.000.

Art. III. — Această repartiziune se va face pe ziua de 1 Ianuarie 1928.

Până la acea dată se menține repartiziunea actuală conform bugetului pe 1927. —

Cu data de 16 August c. a fost „emancipată” (declarată majorenă) și *prințesa Ileana*, care încă la 14 August a împlinit 18 ani, și astfel lista civilă va trebui să cuprindă pe viitor și pe această Alteță regală.

„UNIREA”

nu-i iertat să lipsească de pe masa nici unui bun creștin.

□ □ Foiața „Unirii” □ □

Spre idealul creștin

Din viața unui suflet eroic: † Ing. I. Nicoară

de Dr. Coriolan Suciu.

În zilele atâtor frământări sterpe, a atâtor hoții și crime revoltătoare, găsim a fi deosebit de binevenit să desvelim pentru cititorii „Unirii” un colț din frumoasa viață a celui ce-a fost inginerul *Iustin Nicoară*, mort, în urma unei striviri între tampoane, la 18 Maiu 1926. Când alte neamuri, mai fericite, se pot mândri că au dat altarelor creștine zeci și poate sute de sfinți, ne cade nespus de bine să putem înregistra momente de sfințenie și în viața fiilor neamului nostru, care va da Dumnezeu să poată aduce și el vre-o contribuție la augmentarea catalogului celorce, ridicați la apropierea dumnezeirii, pot fi chemați în ajutor din partea omeniei.

Doă reviste catolice străine: „L'Amore di Gesù” „Crocifisso” din Torino și „Katholikus Világ” din Cluj s'au ocupat mai pe larg de viața acestui suflet ales al bisericii noastre și credem că ar fi o întrelăsare vinovată, ca în publicațiile noastre românești să nu se releve în chip mai deosebit figura frumoasă și curată a acestui inginer român, care — chiar să nu se fi învrednicit de-a ajunge vre-odată la gloria altarelor creștine — va rămânea pentru totdeauna o pildă vrednică de a fi imitată de orice intelectual al neamului nostru.

După cât știm, un păr. canonic dela Blaj are la dispoziție întreg materialul necesar pentru a ne putea prezenta pe celce a fost *Iustin Nicoară* în toată bogăția sufletului său neprihănit, dar și până când s'ar face aceasta, nu strică să reținem din însemnările biografice ale fratelui său (Dr. Simeon Nicoară dela Cluj) câteva părți,

cări aruncă o vie lumină chiar asupra începuturilor unei ascheze mai pronunțate în viața mult regretatului nostru prietin Iustin.

Se referă aceste părți la timpul dela Septemvrie 1923 — August 1925, pe când era student la Politehnica din Torino, și sunt următoarele:

Felul cum Domnul Nostru Isus Hristos și Preacurata Fecioară Maria prin grația divină extraordinară l-a rechemat și îndrumat la o altă viață, se evidențiază clar din epistola lui datată în Oct. 1923 din Torino și adresată mie (Sim. Nicoară).

În această epistolă imi scrie, că în primele zile ale lunei Septemvrie (1923), în 3 nopți consecutive, pe la orele 12—1 noaptea, a avut aceeași viziune. I-se părea, că sufletul i-s'a despărțit de trup și plana în cameră deasupra lui. Un glas îi zicea: „Privește acolo este trupul tău, un cadavru, care în curând va putrezi. Merită să lupți în această viață pentru acest putregai?” După acest vis se trezea îngrozit. (Locuia împreună cu Ioan Coste, fiul protopopului din Ceheiul Silvaniei).

Trece o noapte fără alt eveniment. În ziua următoare se trezește dimineața, dar nu se scoală, ci stând în pat, ia o carte în mână și studiază. Pela orele 10—11 a. m. îl cuprinde un fior. Cineva îi zice: „Vezi privește mâna aceasta, mâna ta, în curând va putrezi, va fi putregai. Pentru ea vrei să lupți în viață?”

S'a sculat din pat la repezală, s'a îmbrăcat și îngrijorat, ba chiar măhnit pentru acest fel

de persecuție, a plecat deacasă. Pe stradă pe câți îi întâlnea îi fixa, că doară își va prinde cineva vorba cu el ca să-și verse necazul. Mergând așa, deodată vede pe trotuar un rozar. Se uită în jur, să vadă cine l-a putut pierde. Cam la 10—12 pași înainte mergeau două călugărițe. Iustin se grăbește, le ajunge și întreabă, dacă nu ele au pierdut rozarul. Una dintre ele a preluat rozarul și zâmbind i-a mulțumit: „Grazie” (pe italienește). I-mi scrie Iustin: „Acele cuvinte mi-au pătruns drept la inimă. M'am umplut de bucurie. Eram foarte fericit și vesel. Cuvântul „grazie” eu l-am înțeles pe românește — grație, grație divină supranaturală, și cu duioșie mi-am adus aminte, că a fost un timp, când și eu am avut un rozar și azi nu am”. — A mers acasă și 2 zile s'a pregătit pentru mărturisire. Căută un preot mai erudit și se spovedește. Cu ocaziunea mărturisirii (generale) preotul îi zice: „Vezi Preacurata Fecioară Maria nu și-a uitat de tine și pentru a te reduce la viața de mai înainte și pentru a te renaște sufletește, chiar ziua de azi a ales-o — 8 Septemvrie — Nașterea Preacuratei Fecioare”. Iustin numai atunci și-a dat seama, că e Sântă-Măria mică.

Dela această dată el se îngrijește în mod deosebit de viața lui sufletească, începând în acelaș timp un apostolat, luptând și îndemnând pe cei mai deaproape ai lui cu vorba și prin epistole, ca să-i urmeze exemplul.

În una din epistolele din anul 1923 imi

Știri mărunte

Aviz școlar. Direcțiunea liceului de fete din Beiuș ne cere publicarea următoarelor date: Examenale integrale, de corigență și de burse (cu totul 4 de câte 4000 Lei, destinate fetelor de funcționari, ori săteni lipsiți, pentru cari se cere o petiție până la 10 Sept.) vor fi între 15—20 Septembrie. Examenale de admitere în cl. V între 20—5 Septembrie. Inceperea cursurilor, la 26 Septembrie. — Elevele interne, cari nu dau examene, au să se prezinte în zilele de 23—5 Septembrie. Șortă, pălărie și rochie de uniformă sunt obligatoare.

Personale. Alaltăieri, Joi, au fost făcuți diaconi, iar mâine vor fi sfințiți din partea I. Preasfinției Sale pâr. mitropolit de preoți următorii: *Octavian Modorcea* și *Dr. Coriolan Suciu*, profesori la liceul de băieți din Blaj. *Maximilian Boeriu*, profesor la școala normală din loc, *Augustin Chifor*, *Gavrila Irimie*, *Ioan Suciu* și *Teodor Badu*, ale căror numiri le vom publica săptămâna ce vine.

Reluarea raporturilor diplomatice dintre Vatican și Cehoslovacia. Știrile despre o apropiere a Cehoslovaciei de Vatican, încrestate și din partea noastră într'un număr trecut, se confirmă. Iată anume ce publică în legătură cu această chestie agenția cehoslovacă Ceps: »În urma trativelor dintre republica cehoslovacă și Vatican, cari par a se termina cu succes, Vaticanul va trimite din nou la Praga un nunțiu papal. Se știe, că în urma plecării nunțului Marmaggi acum doi ani, ca protest împotriva participării guvernului cehoslovac la sărbătorirea lui Hus, relațiile dintre republica cehoslovacă și Vatican erau întrerupte. Candidatul pentru locul de nunțiu papal la Praga este văzut în legatul papal la Kowno, *Msgr. Alois Faidutti*. Acesta s'a născut în 1864 la Scrutto în Italia, a studiat teologia la Viena și a fost profesor la Gorica. Până la revoluția cehă reprezenta județul Cormona și Gradișca în consiliul imperial austriac«.

Locale. Joi, la Sfântă-Măria mică, *va predica în catedrală pâr. Iuliu Maior* profesor la liceul de băieți, iar *Duminea viitoare*, cea înainte de Înălțarea sf. Cruci, pâr. *Ioan Pop-Câmpeanu*, profesor la aceeași școală.

— Joia trecută, la 1 Septembrie, s'a celebrat și în catedrala noastră *parastasul de 40 zile dela moartea Regelui Ferdinand*. A pontificat pâr. prepozit Iacob Popa, asistând toți capii autorităților locale.

Douăzeci ani dela moartea lui Bogdan P. Hajdeu. La inițiativa privată a intelectualilor din Cămpina, s'a celebrat în acest oraș, Duminea trecută, aniversara a 20-a dela moartea celui care a fost Bogdan P. Hajdeu. Din acest prilej întreagă presa s'a ocupat de opera acestui fruntaș al gândirii românești, iar festivalul dela Cămpina a fost onorat de o conferință a dlui profesor N. Iorga, care a pus în lumină personalitatea lui Hajdeu. Vestitul castel al eremitului dela Cămpina — pe care-l oferise principelui Nicolae, dar a fost refuzat de regele Carol —, a fost transformat sub ocupația germană în grajd, fiind până azi într'o stare de completa dărăpănare, ceea ce a făcut o impresie foarte neplăcută asupra mulțimei adunate la această comemorare.

„Neamul Românesc“ a început să apară din nou. De Lunia trecută, »Neamul« partidului de sub prezidenția dlui N. Iorga s'a prefăcut iarăși în »Neamul Românesc« al dlui N. Iorga, ceea ce înseamnă că lumea românească va putea avea din nou articolele de îndrumare culturală, socială și politică ale acestui apostol al românismului. Reaparitia se motivează cu următoarele șire: »In credința, că enorma greșală care s'a făcut cu introducerea cenzurii necrușiționale, este pe deplin sinceră și durabil recunoscută, conducerea Partidului național a hotărît să se reia apariția Neamului Românesc«.

Colectă pentru refugiații din Mexico. Ultimul număr al foii oficiale a eparhiei noastre gherlane, invită pe credincioși la colectă publică pentru refugiații din Mexico. »Sunt cunoscute tuturor, spune ordinul, îngrozitoare persecuții religioase, ce s'au deslășuit cu o furie sălbatecă asupra credincioșilor și mai ales a catolicilor din Mexico. În urma acestor sângeroase evenimente, în mijlocul cărora mulți creștini, maltratați în tot chipul, au suferit moarte de martir, cete întregi de creștini au fost nevoiți să se refugieze din domiciliul lor și să caute adăpost în țări streine.« Acestia se îndrepta

acum către ceice au o soartă mai bună și nu ne indoim, că cererea lor de milă va afla cuvenitul răsuneț și în inimile credincioșilor noștri.

România la „Societatea Națiunilor“. Lunia viitoare, în 5 Septembrie c. se va deschide la Geneva adunarea generală a »Societății Națiunilor«, la care delegația României va fi compusă din dd. Niculae Titulescu ministru de externe, ca președinte, Dr. Nicolae Lupu, ministrul muncii și fostul »om al Moscovei«, Petrescu Comnen, ministrul plenipotențiar dela Berna și Mircea Djuvara, profesor universitar și deputat. Cu toate svonorile contrare, sesiunea de acum va relua în discuție chestiunea optanților maghiari al' căror punct de vedere îl va apăra contele Apponyi. Dl Titulescu va avea deci un adversar redutabil.

Câți advocați avem? După o statistică recentă a ministerului de justiție, România are la 23,000 advocați. Cam tot pe 800 locuitori se vine deci câte un avocat! Și cu toate acestea dreptatea umblă de cele mai multeori cu capul spart! A cui o fi vina?

Telefonul „Unirii“

„Telegraful român“. Sibiu. În loc de-a ne trimite pe noi la „o consultare a poporului“ pe chestia calendarului, faceți mult mai bine să fi îndemnat la această sf. Sinod dela București, care, consultând înainte pe pravoslavnicii săi credincioși din Basarabia, n'ar fi trebuit să ajungă — după abia 2 ani — la o retracare umilitoare a dispozițiilor luate în chestia Paștilor.

F. Vultrești. Versiunea, de care ne ocupăm și noi la alt loc al acestui număr, că concordatul ar fi fost semnat încă din primăvară, nu are nimic improbabil și dacă ne gândim la stăruințele fostului guvern de-a strânge tot mai mult legăturile țării noastre cu Italia, găsim că este chiar foarte probabilă. Singura dificultate ar putea fi, că pare-că totuși ar fi fost de tot prea umilitor pentru anume cercuri ale ortodoxiei, ca semnarea să o facă chiar d. Goldiș, pe care nici fântâna miraculoasă dela Smeeni nu-l poate preface în prieten al catolicismului. Știind însă până unde poate merge la noi umilirea de dragul rămânerii la putere, suntem gata a crede, că d. Goldiș s'a putut preta și la acest act de »tradare — vorba vine — a ortodoxiei I. Preasfințitului Nicolae«. — Cunoșcând adagiul că »toamna se numără bobocii«, să mai aveți deci puțină răbdare și pe urmă se va vedea dacă »imensitatea« pe care i-a inspirat-o Vaticanul dlui Onisifor Ghibu, a avut, ori nu, o influință similară și asupra fostului său șef de resort, un mare și interesant »boboc« al fripturismului nostru ardelean.

C. Oradea. Am auzit și noi, că scrisul lui Plotinus referitor la opera Preasfințitului Ciorogariu ar fi cam nemulțumit cercurile înalte ale ortodoxiei dela

scaria, că într'o seară (orele 7—8) a întâlnit un om turmentat, care l-a întrebat, care trantvai merge în direcția unde îi era locuința. Iustin gata a face un bine și totodată gândind să facă și un mic apostolat, a plecat cu cetățeanul turmentat, să-l ducă acasă. Respectivul locuia înafară de raza orașului (Torino), având acolo o casă și o grădină. Pe cale au discutat în termeni prietenești. Ajunși la poartă, omul stăruie ca Iustin să între la el. Au intrat. Soția cetățeanului le aduce de mâncare și vin. Deodată însă omul, din pasnic ce se arătă la început, devine tot mai agresiv. A trecut la amenințări, zicând cumcă Iustin e detectiv și că l-a spionat unde locuește, știind că el e comunist (pe atunci se desfășura lupta pe viață, pe moarte, între comuniști și fasciști). Iustin încearcă să-l liniștească. Îi asigură că el este student. Îi arată carnetul cu fotografie etc. Toate înzădar. Comunistul încă îi scoate un bilet pe care sta scris: „Secondo Rocher. Premiato Allevamento „Canilupi“. Esposizioni Internazionali 1921—23 — Torino, Via Mompantero Tesoriero 19“. I-l dă lui Iustin și zice: „Să nu te gândești la scăpare. Mâncă și bea cât dorești. Iustin îngrijorat, se roagă în gândul său lui Dumnezeu și Preacuratei Fecioare. Conștiința îi era împăcată. Numai dela Dumnezeu aștepta scăpare. — În curte erau vre-o 4 câni de lup dresați, cari l-ar fi rupt în bucăți, dacă ar fi încercat să iasă singur din casă. Iustin urgita pe om să-l conducă până la poartă.

Acesta în sfârșit îi zice: „Bine dacă te grăbești, eu încă sunt gata“. Soția lui sta înlemnită, fără să scoată o vorbă de apărare, sau aprobare.

Comunistul intră în cameră vecină. În acest timp Iustin încearcă să convingă pe soția lui, să se întrepună pentru el și să-l scape din mâna acestui turmentat. Ea nu zice nimic. Într'aceea omul se reintoarce, având în mână ceva obiect (pumnal ori revolver, n'a putut distinge bine) pe care vârandu-l în buzunar, zice: Ei poftim“. — Omul pleacă înainte și Iustin după el. Câinii erau de față. Omul scoate o cheie pentru a deschide o porțiță ce ducea prin fundul grădinii. Iustin îi zice, că nu pe acolo. Omul îi răspunde: „Hai numai după mine. Să nu miști, că te sfășie câinii“. — Iustin văzând, că situația începe să devină extrem de critică, până ce omul descuie susnumita porțiță, o ia la fugă spre poarta dinspre drum. Trece prin fața cânilor de lup, cari nu se mișcă, ci stau ca înlemniti. — Omul îi asmuță, injură și strigă, iar câinii stau neclintiți. Iustin era scăpat. A eșit în drum și a dat fuga la tramvai. Dia depărtare auzea încă injurăturile comunistului. Și frate meu își incheie scrisoarea: „Nu vezi tu mâna lui Dumnezeu, care m'a scăpat din acel pericol de moarte?“

— Or, chiar această convertire repentină și radicală a lui Iustin, nefiind explicabilă în mod firesc, mulți nu-l luau în series.

Ea încă-l acuzam de scrupulozitate și-l

admoniam chiar, arătându-i că scrupulozitatea prea mare încă e periculoasă, este un abiz.

La sfârșitul anului 1923, sau începutul lui 1924, colegul său Ungurean, a fost pe acasă și îmi spuse că Iustin nu mai prea dă pela cursuri, ci de dimineața până seara umblă dela biserică la biserică, și îndeosebi umblă foarte des la un călugăr.

Pentru a-l scăpa de scrupule, eu îi scriam lui Iustin, că are o datorință față de tata nepuștin, să facă deci totul și să-și termine studiile.

S'a pus pe carte și după cum mi-a povestit un alt fost coleg a lui, Halmaghi, Iustin iarăși apare pela cursuri modest și simplu. Își prepara studiile fără multă gălăgie. Când vreunul dintre ceilalți prepara vre-o materie pentru examen, toată lumea știa și cu atât mai vărtos dacă a trecut la examen. Despre Iustin nu știau ce prepară și că făcut-a de curând vre-un examen, sau nu.

Îl vedeau numai pe coridoarele Politehnice, retras într'un colț și probabil că se ruga. Îl surprindeau colegii și-l întrebau ce face pe acolo. El le răspundea, că are un examen, sau că a eșit dela examenul din cutare materie.

În scurt timp a ajuns pe colegii săi. Făcea examene peste examene, până ce i-a și întrecut pe mulți. — Câte o materie — după cum îmi spunea — o prepara în cel mult 4—5 săptămâni.

Din nou era în societatea colegilor săi,

DVoastre, și că acestei nemulțumiri-s'ar fi dat și expresie vădită în coloanele organului oficial al eparhiei sale. Noi avem schimbul cu această revistă, dar numărul acesta cu pricină nu ne-a sosit. — Te pomeniști, că ni-s'a suprimat anume, pentruca Plotinus să nu mai poată răspunde.

P. Cluj. Iată cum apostrofează o mare gazetă din București pe d. prefect al Buzăului: „Prefecții n'au rolul de-a încuraja superstiția populară, pe care preoții interesați vor să o exploateze“. Lourdes-ul românesc dela Smeeni, care este încă numai în „așteptarea minunii „probabil n'are să facă deci nici fel de concurență adevăratului Lourdes, în jurul căruia n'a fost niciodată „mocirla“, de a cărei suprimare se ocupa atât de stăruitor prefectul și căpitanul de jandarmi dela Buzău.

C. Iaz. Cu toată neîncrederea ce aveți, noi știm că Meditațiile de Vercruysse, pe cari le îngrijește Preasfințitul Lugoșului vor apare în curând, așa că găsim a fi de prisos să mai intervenim la episcopia de acolo pentru a Vi-se înapoia banii trimiși.

Oficiul parohial. Poțiș. Prin păr. I. Crișan am primit 200 Lei, abonamentul pe anul curent.

P. Hotoan Prin „U. P“. am primit în contul abonamentului Dvoastră suma de 75 Lei.

Ch. Copalnic-Mănăștur. Am primit abonamentul pe jumătatea a doua a anului curent.

Oficiul parohial. Florești (j. Someș). Vă avizăm că am primit suma de Lei 200.

Oficiul parohial. Bocșa montană. Confirmăm primirea sumei de Lei 200.

S. Șomcuta. Prin Bibliotecă seminariată am primit suma de Lei 200.

Ch. Bogata de jos. Chităm primirea sumei de 50 Lei.

B. Buourești. Suma de 200 Lei am primit-o.

Scolare

La școala primară catolică din Sulina, jud. Tulcea, este vacant un post de învățător sau învățătoare de I. română, cu plată de 6000 Lei lunar.

Concurenții să fie de naționalitate și supușenie română, normaliști și catolici practicanți.

A se adresa urgent directorului Dr. R. HAAG, SULINA, menționând datele personale.
(100) 1—2 Direcțiunea.

dar dupăcum spunea el, nu atât de dragul distracțiilor, ci mai mult din motivul, că atunci când era și el prezent, discuțiile, conversațiile erau mai serioase, nu se vorbeau banalități. Inceperă a avea un oarecare respect colegial față de el, căruia un moment nu-i trecea fără ocupație serioasă.

Cu colegii era foarte loial și gata a participa la orice acțiune a lor despre care credea, că întrunește criteriile cinstei și ale moralei. Natural, în cele mai multe cazuri cerea avizul confesarului său, al cărui sfat pentru el era ordin, dela care nu exista abatere.

... În programul său de zi își avea notat, că începând dela orele 4 dimineața, până seara la 10—2 din noapte, la care biserică ce serviciu religios se face, pentru ca în oricare parte a zilei ar avea puțin timp liber, să știe unde să și-l petreacă. — Au fost zile, când acest program a fost executat în întregime, trecând din zori de zi până noaptea târziu, dela o biserică la alta, fără întrerupere, decât pentru timpul mesei.

Cu toate acestea, atât în conversație cât și în corespondență era foarte vial...

În anul 1925, luna Iulie, a terminat studiile, luându-și diploma de inginer din mehanica industrială cu nota de 75/100.

Înainte de a se reîntoarce acasă și-a ținut de datorință a face un pelerinaj la Roma, fiind anul stânt. În Roma a vizitat bisericile cele mai importante. A fost în audiență la Preafericitul Papa Piu XI, unde a primit binecuvântarea apostolică și o mică medalie comemorativă, cu imaginea Preasfințitului Părinte, pe care venind acasă a dăruit-o tatii (Simeon Nicoară, inv. penz. din Luna de Arieș).

Administrația centrală capitulară — Blaj.

Nr. 650—1927

Lemne de vânzare

Administrația centrală capitulară din Blaj, jud. Târnavă-mică, vinde, prin licitație cu oferte scrise, 2654 metri steri lemne focale de fag, calitatea I, cari lemne se află în pădurea fundațiunii Andreiu Frâncu comuna Buzăș, 4 km. depărtare dela Ileanda, județul Someș.

Terminul 15 Septembrie 1927 orele 12 din zi.

Deodată cu ofertele se va depune și o garanță de 50% a prețului oferit, în numerar, sau scrisoare de garanță.

Condițiunile de plătire: 1/2 din preț la aprobarea licitației din partea Venerabilului Capitlu mitropolitan, cealaltă parte din preț, când lemnele vor fi scoase pe jumătate din pădure. Timpul de plătire cel mult până la 31 Decembrie 1927.

Ofertele se trimit închise pe adresa Administrației c. capitulare.

Blaj, 24 August 1927.

2 2 (358)

Dr. Ambrosiu Cheșianu
administrator capitular.

Concurs

Comitetul parohial gr. catolic român din Ciugud jud. Alba, în ședința din 31 August 1927 a hotărât publicarea următorului concurs:

1. Edificarea bisericii.

2. Renovarea caselor parohiale.

Concurenții sunt invitați să înainteze ofertele în scris, în plic sigilat, până la 11 Septembrie a. c. ora 12, oficiului parohial, depunând și vadiul de 10% din prețul oferit în numerar sau hârtii de valoare.

Ambel planuri și preliminare de chel-tuiei, precum și alte condițiuni, se pot vedea zilnic la oficiul parohial.

Licitația minuendă se va ținea la 11 Septembrie a. c. ora 3 d. m. în localul școlii din loc.

Comitetul parohial își rezervă dreptul a hotărî liber asupra ofertelor, fără considerare la suma oferită și nu rebonifică nici o chel-tuială făcută de reflectanți.

Ciugud, la 31 August 1927.

Silviu Hațeganu
preot.

Maxim Popa
primcurator.

Turnătorie de clopote și metal.

SCHIEB & KAUNTZ

SIBIU Str. Gării 15.

Livrează clopote de biserică pe garanție de ani îndelungați, turnate din material de prima calitate ca înainte de războiu, efectuate în mod artistic. Experiență îndelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

Cereți oferte speciale.

(205) 30—52

Citiți și răspândiți „UNIREA“

Convictul Sf. Andrei

București, str. Lucaci 11

Cunoscutul internat de băieți, de sub Direcțiunea FRĂȚILOR ȘCOALELOR CREȘTINE, primește în complectă pensiune elevi pentru cursul primar și cel secundar al Școalelor Arhiepiscopale din Capitală, cu drept de publicitate.

Exceptional se primesc și elevi înscriși în alte școli secundare de Stat.

Prospecte și informațiuni se obțin la cancelaria Convictului.

DIRECȚIUNEA.

Prețul

Invățătorii!

Comandați

LA LIBRARIA ANCA

CLUJ

„Cărarea Fericirii“

Carte de rugăciuni de preotul G. MĂNZAT. Conține 368 pag. cu 26 capitole mari și diferite rugăciuni la orice ocaziune, fiind aprobată de P. S. dl episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu sub Nr. 581-1925.

Legată în carton tare pentru școlari 85 Lei.

> > pânză fină cu cruce aurită 140 >
> > piele lux, pe hârtie velină 280 >
> > > > șcl. pentru dame 350 >

Nou!

Nou!

„Domnului să ne închinăm“

Carte de rugăciuni pentru elevi în leg. tare lei 25.

Prediei la morți 60 Lei

Prediei p. postul mare

50.— Lei

Teatre
poporale 15—30 Lei.
școlare 15—30 Lei.

Monoloage și dialoge

10—15 Lei.

Album de modele românești (250 motive) 100 Lei.

Porto recomandat costă 15—30 Lei.

Mare depozit de clopote

dela 25 kg. în sus. Ornate bisericești. Odăjdii. Prapori etc.

CEREȚI PREȚURENT DETAILAT.

(20) 17—20

Vasile Hoza

Magazin de ornate bisericești. Vesminte din cele mai bune ștofe.

Prapori de mătasă din Damasc. Candelabre din bronz auriu de 6 până la 24 lumini. Potire cădelnițe, picside, epitrafire.

Fabrică de clopote

Turnătorie de fontă și metal. La comandă fabric clopote orice mărime din cel mai bun material cu garanție de 50 ani și prețurile cele mai solide.

Vasile Hoza

Sibiu, Piața Prințul Carol Nr. 6.

(97) 10—?